

ንኢትዮጵያውያን ወገነይ ናይ 2010 ሓድሽ ዓመት ሰላምታ

ኣብ ዓድን ኣብ ወፃኢን ንዘለኹም ኢትዮጵያውያን ወገነይ፣ ዝተባረኸን ናይ ታሕንብን 2010 ሓድሽ ዓመት ይኹነልኩም። እዛ ናይ ለበዋን ልመናን ደብዳቤ ንኣሕዋተይን ኣሓተይን፣ ንምሁራትን ናይፖለቲካን፣ ኃይማኖትን፣ ንናይትምህርትን ንግዲን ወገንትን፣ ንሊቃውንትን ትብጽሓዮም።

ተስፋን ትሸፃተን ካብ ሚእቲ ዝኸውን ኢትዮጵያዊ፣ ክርስትያንን፣ ኣስላማይን፣ ኣይሁድን፣ ባህሊ ዚኸተልን፣ ኦሮሞን፣ ኣምሓራይን፣ ትግራዊይን፣ ጉራጌን፣ ሶማሊ፣ ወላይታ፣ ሃድያ፣ ካፋ፣ ዓፋር፣ ንወር፣ ኣጅክ፣ ካልእ እውን ፍትዊ ወገን መንፈሳውን ሥነ-ምግባር ዝመልኦን ሕዝቢ እዩ። ዝተፈላለዩ ቋንቋ ንዛረብ ድኣ 'ምበር፣ ኩልና ስድራ ሓንቲ ቤትን፣ ሓደ ዓይነት ዲ.ኤን.ኤ. (DNA) ዘለና ሕዝቢ ኢና። ሕዝብና 'ወን ፈታው ሰብን፣ ኣኸባሪን፣ ተቐባል ጋሻን እዩ።

ንምንታይ ድኣ ኢና ንሕና ካብ ሚእቲ ሓንቲ ኢድ እንኸውን ምሁራት ካብኣቶም ዘይንምሃር? ምስ ማኪያቪሊ፣ ምስ ሆብስን፣ ምስ ማርክስን ፊሎሶፊ ተጣቢቕና ዝተረፍና እንታይ ኮን እዩ ጉዳ? ካብ ናይ ሃገርና ሊቃውንቲ እን ዘርኣ ያዕቆብ፣ እንክርስቶስ ሳምራ፣ እንኣባ ገዳ ዝመሰሉ ናይ ሰላምን ዕርቅን ኣስተምህሮ ግዳን ዘይንሕዝን ዘይነኸብርን? መኣዝ ኮን እዩ ካብ ድቃስና ተባራቢርና ብዓሰርተታት ሚልዮናት ዝቐፀሩ ሕፃውንትና ፀባ ስኢናም ክበኸዩ እንሰምዖም? ብዓሰርተታት ሚልዮናት ዝግመቱ ዓበይቲ ሽማግሌታት ኣቦታትን ኣዴታትን ብሰላም ደቂሶም ሓዲሮም ንኸልዐሉ ዚትምነዩ ኣለው፣ ብዓሰርተታት ሚልዮናት ዝቐፀሩ መናእሰይ ኣሓትናን ኣሕዋትናን እወን ኣብ ጽምኢ ፍልጠትን ኣብ ስእነት ትምህርትን ይርከቡ።

ኢትዮጵያ ብግምት እቲ ሓደ ኻብ ሚእቲ ዝኸውን ምሁር ስለ ዘለዋ ዕድለኛ እያ። ብዙሓት ትጉሃት ኢትዮጵያውያን ድማ ብዝተፈላለዩ ሞያን ብርኪ ስራሕን ተሰሊፎም ብትምህርቲ፣ ብቴክኖሎጂ፣ ብንግዲ፣ ብሕጊ፣ ብኻልእ እውን ናይ ስራሕ ብርክታት ተሳቲፎምን ኣሳልጦ ረኺቦምን ምርኣይ ዘሕጉስ እዩ። በዞም ምሁራት ኢትዮጵያውያን ወገናተይ ብጣዕሚ እዩ ዝኾርዕ፣ ኣብ ሓድሽ ዓመት ድማ ምሉእ ብርታዕን ሰናይ ኣሳልጦ ስራሕን እምነየሎም።

ከም ዓብይ ሓውኩም፣ ብዛዕባ ምክብባርን ምፍቕቓርን፣ ብዛዕባ ንሓድሕድ ሓልዮትን ዕብየትን ትምህርትን ዝምልከት ቀዳማይ ስፍራ ክዋሃቦ ከም ዝግባእ ብቅድሚ ኣምሳ ዓመት ኣቢሉ ምስባኸ ጀመርኩ። ይኹን ድኣምበር ካብቶም ምሁራትና ውሑዳት ዚኾኑ ትግሃቶም ብዘይረብሕ ፍልስፍናን ወፈራ ጽልእን ብኸንቱ ከምዘባኸንዎ ዝከሓድ ኣይኮነን።

አብ ዘሓለፈ ሓምሳ ዓመት ብዙሓት ሰናይ ነገር ንሃገሮም ዘበርከቱ፤
ኢትዮጵያውያን ርእይ እዮ። ብአንጻሩ ግን ንአስታት ኣርባዓ ዓመታት ኣብ
ናይ ጽልኢ ወፊራ፤ ኣብ ሕድሕድ ሓሜትን ባእስን፤ ከምኡውን ምቅታል
ክዕዘብ ፀኒሐ ኣለኹ። ንዘሓለፈ ፍርቂ ዘመን እቲ ዝበዓዩ ድኻምን ጸዕርን፤
ብበለካን ለኽዕካን፤ ብናይ ውግእ ቃልስን ክንዋዳእ ከም ዘሕለፍናዮ ተግዚቦ
እዮ። እሞኽ፤ ኣብምንታይ ቁም-ነገርከ ኣብጸሑና?

ኣሕዋተይን ኣሓተይን! ኣብዚ ሕይወት እዙይ፤ ኩሉ ነገር ዕዮን ቆራጽነትን
ይሓትት። እርሒቕካ ምሕሳብ፤ ቆሪጽካ ድማ ንስራሕ ምውፋር፤ ብዘለና
ዓቕሚ ዝሓሰብናዮ ኩሉ ምፍጻምን፤ ብቕኑዕ መንፈስ ምስራሕን እዩ ዜድሊ።

ኣብዛ ዓመት እዚኣ፤ ብምሉእ ልብናን ሕልናናን ንሕማቕን ንዘይረብሕን
ኣትሓሳስባ ኣርሕቕና ሰናይ ብርታዕ ንምሓዝን ንምውሳኝን ንክእልዶ
ንኸውን? እዛ ዓመት እዚኣ፤ ብምሉእ ልብናን ሕልናናን፤ ነናይ ሕድሕድና
ባእስን ህውከትን ንምሕዳግ ክንውስንዶ ንክእል ንኸውን? ብፍላይ ድማ፤
ንናይ ፖለቲካን ናይ ኃይማኖትን መራሕቲ፤ ከምኡውን ንምሁራት ኩሎም፤
ናይ ሕድሕድ ምክብባርን ምፍቕቓርን ኣርኣያ ክኾኑ ሓደራ እብል ኣለኹ።
ሓሜትን በለካ-ለኽዕካን ንክንገድፎ ንክእልዶኾን ንኸውን? ንምቅታልከ
ንግግቶዶ ንኸውን? ብጥንታዊ ባህልናውን ብደርፊ እኳ ዘሎ እንድዩ፤

**‘ከምዓልካ!’ ‘ከምዓልኪ’ ኣይንበሃልንዶ?
ምስ ቀታል ኣቦኡስ ሰብ ይዕረቕንዶ!**

ነንሕድሕዱ ኢትዮጵያዊ፤ ምእንቲ እቶም ድኻታትን ሕሙማትን፤ ዘይተምሃሩ
ወገናትና ኢሉ፤ ብፍላይ ንናይ ፖለቲካን ኃይማኖትን መራሕቲ፤ ናይ ፍቕርን
ምክብባርን ኣርኣያ ክኾኑ ኣኸቢረ እልምን ኣለኹ። እወ፤ ጠበንጃን ኣጽዋር
ውግእን ንግዛእ፤ ግን እንትንታኾስ ካብቲ ኣፈሙዝ ንሕፃውንትና ዜስቲ ፀባ
ድኣ ይፍሰስ፤ ንዝጠመዩ ዝዕንግል እንጀራ እውን ይኹን። እወ፤ ምዝራብን
ምጽሓፍን ኣይነቋርጽ፤ ግንከ ካብ ኣንደበትናን ልሳንናን ዘደንቁ ናይ ፍቕርን
ናይ ምክብባርን ቃላት ድኣ ይውፅኡና፤ ክንፅሕፍ ከለና እዉን፤ ናይ ፍቕሪ
ቃላት ካብ ብርዕና ይፈልፍል።

ምስ ምሉእ ኣኽብሮትን ፍቕርን፤
ካብ ዓብዪ ሓውኩም
ኤፍሬም ይስሓቅ

እዛ መልኽእቲ ንኤርትራውያን ኣሕዋተይ ኣሓተይን እውን ትብጽሓዮም!